

Redegørelse ang. Rigsdagens Udgifter og Indst. om Besparelser paa Rigsdagens Budget.

Til nærmere Belysning af Kontoen ønsker Præsidiat at bemærke følgende:

Medens de tidligere Valglove ud over den i disse fastsatte Godtgørelse (Diæter) hjemlede Rejseomkostninger til Rigsdagens første Møde og ved dens Slutning erstattet efter indgaven, „af vedkommende Things Formand bifaldet og anvist Regning“ (Valgloven af 16. Juni 1849 § 79, Valgloven af 12. Juni 1867 og 7. Februar 1901 § 99 samt Valgloven af 10. Marts 1915 § 97), udgik Bestemmelsen i Valgloven af 11. April 1920 ved den Ændring, der foretoges heri ved Loven af 28. Juni 1920, hvilken samtidig fastsatte den Rigsdagens Medlemmer tilkommende Godtgørelse til et fast aarligt Vederlag. Efter Ikrafttrædelsen af sidstnævnte Lovbestemmelse (6. Juli 1920 for Folketingets og 10. August s. A. for Landstingets Vedkommende) er derfor ingen Rejsegodtgørelser *efter Regning* udbetalt af Rigsdagens Kasse til dennes Medlemmer, da Præsidiat — selv om dette ikke tydeligt fremgaar af Tingenes Forhandlinger desangaaende — mente at maatte fortolke Bestemmelsen paa denne indskrænkende Maade.

Medvirkende til Bortfald af Refusionen for Rejseudgifterne var formentlig foruden den Forhøjelse af Aarsvederlaget med det til dette knyttede Dyrtidstillæg, der foretoges, ogsaa den Omstændighed, at Rigsdagens Medlemmer paa nævnte Tidspunkt foruden at have Frikort til Statsbanerne og Postdampskibene tillige nød Frirejser under Rigsdagssamlingen paa Det forenede Dampskibsselskabs jyske Ruter.

Efter at Det forenede Dampskibsselskab i Skrivelse af 22. Juni 1925 til Ministeriet for offentlige Arbejder havde opsagt til Ophør med Udgangen af nævnte Aar den mellem Statsbanerne, Privatbanerne og Selskabet i sin Tid indgaaede Overenskomst om gensidig Udveksling af Frikort, herunder Frikort til Rigsdagens Medlemmer til Selskabets jyske Ruter, maatte Præsidiat formene, at Grundlaget for den hidtil gældende Ordning, hvorefter der altid har været sikret navnlig Rigsdagens længere borte boende Medlemmer taalelige Rejsevilkkaar til og fra Rigsdagen, var saaledes forrykket, hvis de nævnte Frirejser skulde bortfalde, at en Ordning i saa Henseende burde sikres. Præsidiat lod sig derfor repræsentere ved de Forhandlinger, der førtes mellem Ministeren for offentlige Arbejder og de paagældende Trafikinstitutioner vedrørende en Nyordning af hele Frikortsspørgsmaalet. Forhandlingerne endte med en Ordning, hvorved der under Rigsdagssamlingerne tilsikredes de i Jylland boende Medlemmer Rejser paa Det forenede Dampskibsselskabs jyske Ruter, idet Selskabet yder 50 pCt. Rabat paa de nævnte Rejser, medens Rigsdagen afholder Restbeløbet.

Den vedtagne Nyordning medførte imidlertid i de nærmest efter denne følgende Aar forskellige Anker fra flere i Syd- og Sønderjylland boende Medlemmer, der ikke mente befordringsmæssigt set at være stillet ens med andre, og med Skrivelse af 14. Januar 1931 oversendte Folketingets Finansudvalg et til Udvalget indgivet Andragende fra en Række jyske Rigsdagsmænd om „vederlagsfri Befordring med Sovevogn, idet Finansudvalget henstiller, at Præsidiat vil tage denne Sag under velvillig Overvejelse“. Præsidiat ansaa det nødvendigt at følge denne Henstilling og traf med Det internationale Sovevognskompagni en Aftale om Befordring af Rigsdagens jyske Medlemmer med Sovevognene paa Ruter til og fra Rigsdagen. Ordningen, hvorved Rigsdagen opnaaede visse økonomiske Indrømmelser, gennemførtes med visse Indskrænkninger bl. a. i det Antal Rejser, der tilstaas det enkelte Medlem, ligesom den kun gælder under Rigsdagssamlingen.

Hvad angaar Tilskud til færøske Medlemmers Rejser til og fra Rigsdagen, udbetales — ud fra den forannævnte Forudsætning i de til enhver Tid gældende Valglove, at Rigsdagens Medlemmer skal sikres Rejser til og fra Rigsdagen — Tilskud, svarende til Omkostningerne ved to direkte Rejser aarlig mellem de to Steder, men intet herudover.